

(Innehåller sid. 225—256.)

Pietisten.

Fyrtondeandra årgången,

innehållande

Betraktelser öfwer Guds ewiga frälsningsråd.

Sednare delen.

Tredje häftet.

Maj 1883.

Stockholm,
tryckt hos A. S. Normans Boktryckeri-Aktiebolag,
1883.

Käre Broder!

Det är nog sannt, att i nya testamentet ord förekomma, hvilka hafwa två eller flere betydelse. Men deraf följer icke, att man har rättighet att i ett ord godtyckligt inlägga betydelse, eftersom det öfverensstämmer med egna meningar. Detta har t. ex. stett med ordet "försöning", som man tillagt ömsom den ena ömsom den andra betydelsen, talande om en objektiv och en subjektiv försöning. Ju mer man dock läser bibeln, skall man komma underfund dermed, att hon aldrig talar om någon annan försöning än den, som består deri, att synden borttages och syndaren försönas med Gud. Sammalunda förhåller det sig med uttrycket "Guds rike". Ju mer man ensaldigt läser nya testamentet, desto mer skall man komma till insigt, att med detta rike aldrig menas något annat än ett verkligt rike, öfver allt samma rike, nämligen det rike, om hwilket wi ännu i andra bönen bedja, att det måtte komma, dermed dagligen bekännande, att det ännu icke är kommet. Att detta förekommer dig underligt, då du af gammalt är wan att med Guds rike mena ömsom ett, ömsom ett annat, alltefter som du blifwit lärd, det förundrar mig icke alls. Men du skall få erfara, att ju mer du läser nya testamentet, sedan din uppmärksamhet är väckt på saken, desto mer skall denna sanning tränga sig på dig. Jag hänvisar för öfrigt till min skrift om "Guds rike och församlingen". Väter Gud mig lefwa, tills jag i betraktelserna öfver Guds ewiga frälsningsråd hinner till Kristi konungsliga embete, torde saken komma att behandlas widlyftigare. Om du ser efter, skall du få se, att hela nya testamentet sträcker sig framåt mot riket. För min egen del kan jag säga, att jag fått ett klarare ljus öfver många delar af det nya testamentet, sedan jag kom lös ur det wirrwarr, som gemenligen råder i läran om Guds rike, då det ömsom skall fattas såsom ett verkligt rike ömsom såsom något annat, man wet ej riktigt hwad; ömsom såsom något närwarande ömsom såsom något tillkommande. För öfrigt får jag upplysa dig, att den åsigt, som jag i min ofwänända bok framställt, icke är min "egen uppfinning". Redan för flere år sedan såg jag den uttalad af en af våra största bibeltolkare. Den stötte mig då för pannan, och jag höll den för en willfarelse. Men huru jag läste och läste nya testamentet, trängde den sig på mig mer och mer, tills jag såg, att den war sann. Du skall deraf förstå, att hwad jag i min bok framställt, icke är "en förflugen idé", hwilken "i hast farit in i mig", utan resultatet af några års funderingar och undersökningar i bibelordet.

Du frågar: "om något orent och syndigt kan finnas qwar hos den menniska, i hwilken Kristus, som är rättfärdigheten, bor och regerar", och du säger, att denna fråga förbröller många Guds barn. Derpå svarar jag: läs Guds ord och se efter, om något orent och syndigt funnits hos de helgon, som der omtalas! Den nämnda frågan är precis lika klok, som om någon frågade, huruvida någon willfarelse, någon missuppfattning af Guds ord, kan finnas qwar hos den menniska, i hwilkens hjerta han bor, som är sanningen och lifwet. "Kan Kristus, som är rättfärdigheten, bo tillsammans med synden?" frågar man. Nt:wäl: "Kan Kristus, som är sanningen, bo tillsammans med willfarelsen?" fråga wi åter. Och wi svara: Gud ware lof, att han bor och will bo i dessa fattiga, ofunniga, syndiga menniskor, som af hjertat tro på honom, och att han fortjarande allt mer och mer upplyser, helgar och renar dem, tilldes han framställer dem fullkomliga inför sin himmelske fader.

Hwad du talar om det beklagliga deri, att somliga predikanter "släta ut" sina predikningar, så att de warda andliga föreläsningar i st. f. predikningar, det kan nog hafwa sin rättighet. Af sådana föreläsningar warder icke heller mycken frukt. Derför böra också predikanter, hvilka råkat in på den der aswägen, af de troende göras uppmärksamma derpå, på det de må rätta sig. Jag kommer ihåg, huru en gång wid ett predikantmöte en predikant omtalade, att hans predikningar hade börjat blifwa sådana der föreläsningar. I stället för att stå inför folket såsom ett sändebud från Gud till dem, straffande de syndiga, tröstande de klenmodiga, förmanande de troende, hade han börjat hålla mer allmänna andliga föredrag, af hvilka ingen kände sig träffad. Det war ingen, som kände det så, som talade han just till honom. I hans föredrag war det alltid "wi", "oss", "man" o. s. w. obestämdt och swäswande. Han talade icke till folket utan inför folket. Men en dag kom en troende gumma till honom och sade: "Jag wet icke, huru det är med edra predikningar nu för tiden; det är ju rätt och sannt allt, hwad Ni säger, men jag förstår icke: der är intet lif, ingen ande i dem, ingenting som tränger till hjertat, ingenting som slår eller helar". Detta wardt ett hårdt slag öfver predikanten; han kom i ångest, började ropa och bedja till Gud, och från den stunden blefwo hans föreläsningar förwandlade till predikningar igen. Om det finnes många, som wille göra den troende gummans tjenst, så skulle man kanske få färre anledningar att klaga öfver dåliga och andelösa predikningar. De stadars predikanterna äro swaga, ströpliga menniskor äfwen de, och de troende böra derför hjälpa dem, att de må warda bättre och bättre.

Din fråga om skilnaden mellan föttet och den gamla menniskan kan du finna beswarad i Guds ewiga frälsningsråd, förra delen sid. 262 följ.

Nu farwäl! Gud med oss!

Gefle 28 Apr. 1883.

Din

P. W.

wara, eller som du wet, att du sjelf wille, att andra skulle wara mot dig? Och har du, när du gjort det, warit så sinnad, som Herren säger: När I hafwen gjort allt, så sägen: wi äro oduglige tjenare, ty wi hafwa gjort, hwad wi woro pligtige att göra? (Luk. 17: 10). Och om man icke tackat dig för din trohet och tjenst, har du ändå warit lika glad och willig, emedan du wetat, att din trohet behagat din Jesus?

597. Men har du wäl bestått examen äfwen i detta ämne, så gå vidare till Frälsarens ord: Älsken edra owänner, wälsignen dem, som eder banna, gören wäl mot dem, som eder hata, och bedjen för dem, som göra eder skada och förfölja eder (Matth. 5: 44). Huru står du till bofs inför detta ord? Är ditt hjerta verkligen uppfyllt af brinnande kärlek till dina owänner, så att du aldrig tänker ondt, aldrig talar ondt om dem? Och när du hör, huru de banna och förtala och beljuga dig — rör sig då aldrig inom dig något annat än wälsignande? Och när du ser, huru de winnlägga sig om att göra dig all den skada, som de kunna, är det då alltid din hjertliga lust att göra dem godt, att bedja för dem o. s. w.? Och om dem wedersares någon olycka, beymrar då det dig lika mycket, som om den wedersarits dig sjelf? Eller om de haft någon framgång — kanste framför dig — är du då lika hjertligt glad deröfwer, som om samma medgång wedersarits dig?

598. Allt sådant, förstår du, skulle höra till den fristliga fullkomligheten. Pröfwa dig för den skull efter denna regel! Det skall göra dig godt. Det skall göra dig liten, obestriktigt liten i dina egna ögon. Det skall hålla dig tätt intill nådestolen och göra Guds oförskyllda nåd öfwerwinneligen stor för dig. Men icke blott det, utan det skall också hålla dig waken och nykter samt sporra dig att fara efter, ja att jaga efter att mer och mer fatta och lifna Jesus. Det skall blifwa din dagliga bekännelse: Icke att jag det allaredan fattat eller allaredan är fullkommen, men jag far fast derefter (Phil. 3). Och på den wägen skall du i verkligheten (och icke bara i orden) i Guds ögon (och icke bara i dina egna) blifwa mer och mer helgad till Jesu likhet. Men underlåter du denna sjelfpröfning, eller strufwar du ned lampan, d. ä. sätter du såsom pröfwosten icke Guds ord utan menliga meningar om synd och helighet, då skall du snart se dig förträfflig och stark, blifwa karst och styf, samt ofwanpå allt somna och dö. Må Gud genom sin stora nåd derifrån bewara alla de sina. Amen.

Denna färd, som här för betraktelsens afslutnings skull är tryckt på omslaget, återkommer såsom den förfä i nästa häfte.

Pietisten

Kostar för år 1883 1 krona 25 öre, postbefordringsavgiften deri inberäknad. Prenumeration kan ske på alla postanstalter såwensom direkt hos Pietistens Expedition. Prenumerantsamlare, som skaffa tio prenumeranter, erhålla två friexemplar, de som skaffa femton, erhålla tre o. s. w., men de måste då prenumerera direkt hos Expeditionen.

Wilja derför två eller flere hafwa Pietisten alldeles gratis, så behöfva de blott förena sig och skaffa fem prenumeranter hwar samt insända prenumerationsavgiften till Pietistens Expedition, Stockholm. Prenumeration bör ske så fort som möjlig. Penningarna böra insändas antingen genom rekommenderadt bref eller postanvisning.

Använd postanvisning i fallet för att inlägga silfver- och kopparpengar i brefstubten.

Andra godtförsupplagan

af

Bibeln,

öfversättning

utgifwen 1878, af

Rongl. Bibelkommissionen,

är under tryckning och utkommer i slutet af april eller början af maj. Subskription upptages fortsarande efter samma pris och villkor som för första upplagan, nemligen:

4 kronor per exemplar i skinnband med guldsnitt och 3 kronor 50 öre per exemplar i skinnband utan guldsnitt. När minst 10 exemplar requireras på en hand, nedsättes priset med 50 öre pr exemplar.

För att underlätta boken ytterligare spridning, bewiljas åt fända subskribentsamlare, som sådant önska, tre månaders betalningsansånd wid requisition af andra upplagan.

Requisitioner torde ju för desto hellre sändas till

Aktiebolaget A. E. Normans Förlags-Expedition,
Stockholm.

Andra tillökta upplagan af Guds rike och församlingen.

Bidrag till

Läran om de yttersta tingen och den tillkommande werldsåldern
af

P. Waldenström,

har nyss utkommit.

Pris: 50 öre.

"Smärtornas man". Af P. Waldenström. Pris: häft. 1: 40; v. b. 1: 75;
klotb. 2: 75.

samt

"Ansgarius", kalender för 1882, första årgången. Pris: 1: 50.

"Ansgarius", kalender för 1883, andra årgången. Pris: häft. 1: 50; klotb.
3 fr.

Requisitioner sändas till
Pietistens expedition,
Stockholm.